

चालणारा डोंगर

एक होता उंट. सर्वात मोठा,
दोन वाशीडांचा.

मोठा होता म्हणून भाव खायचा.
एकटा-एकटा रहायचा.

एक दिवस मोठे वादळ आले. खूप
माती उडाली.

उंट मात्र झोपूनच राहिला. त्याच्या
सर्वांगावर माती जमा झाली. वाशीडे
मात्र बाहेर राहिली.

तिथे दोन कासवं आली.
वाशीडांना पाहून त्यांना ते डोंगर
आहेत असे वाटले.

कासवं त्यावरुन चढायला-
उतरायला लागली. त्यांना खूप
मजा येऊ लागली.

तेवढ्यात उंटाला जाग आली.
तो हलला-डोलला आणि उठला.

कासवांनी पटकन
उडी मारली.
म्हणाले- पळा-
पळा डोंगर चालतो
आहे.

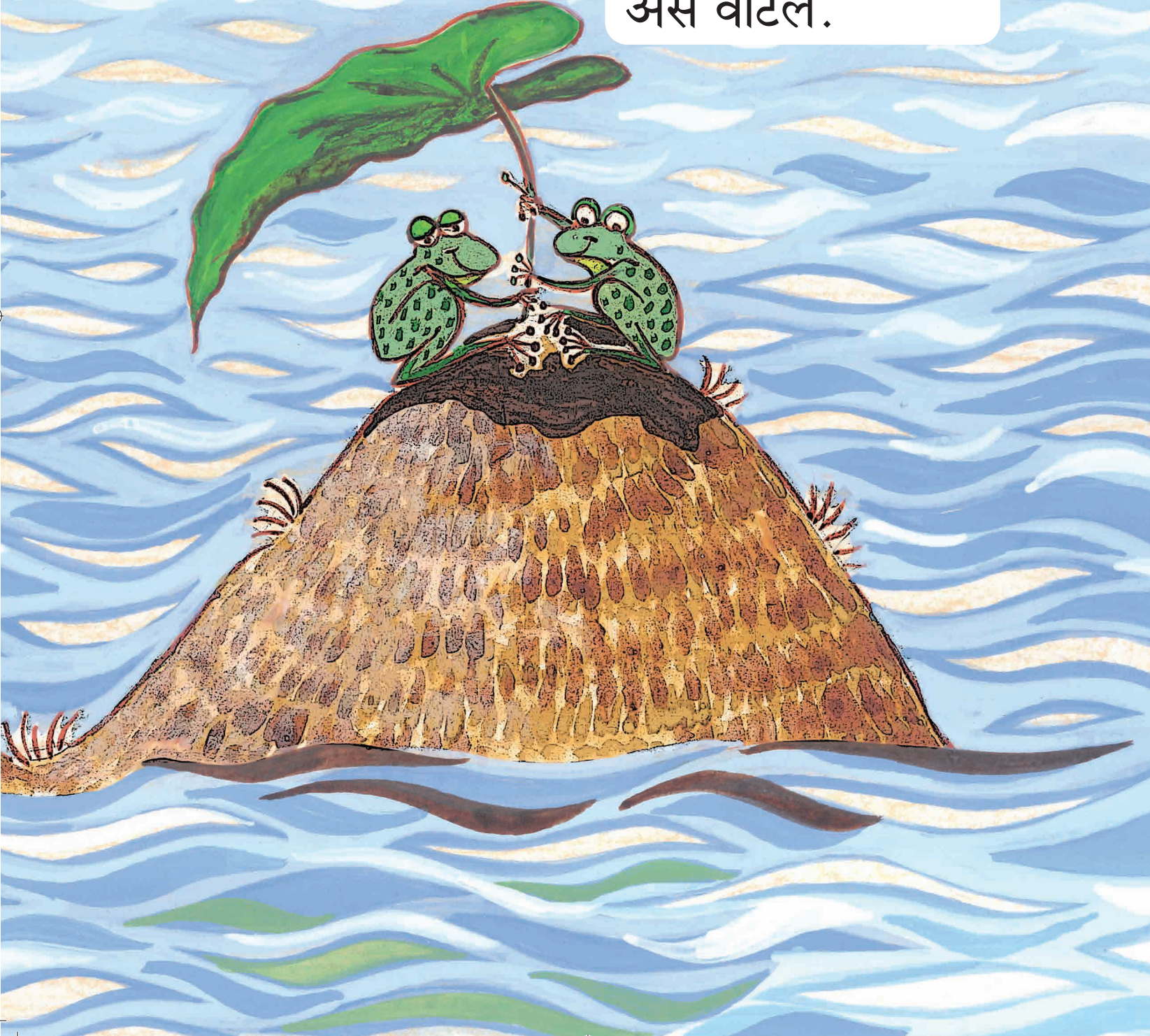
उंट विचार करू लागला,
हा डोंगर कसा असतो !

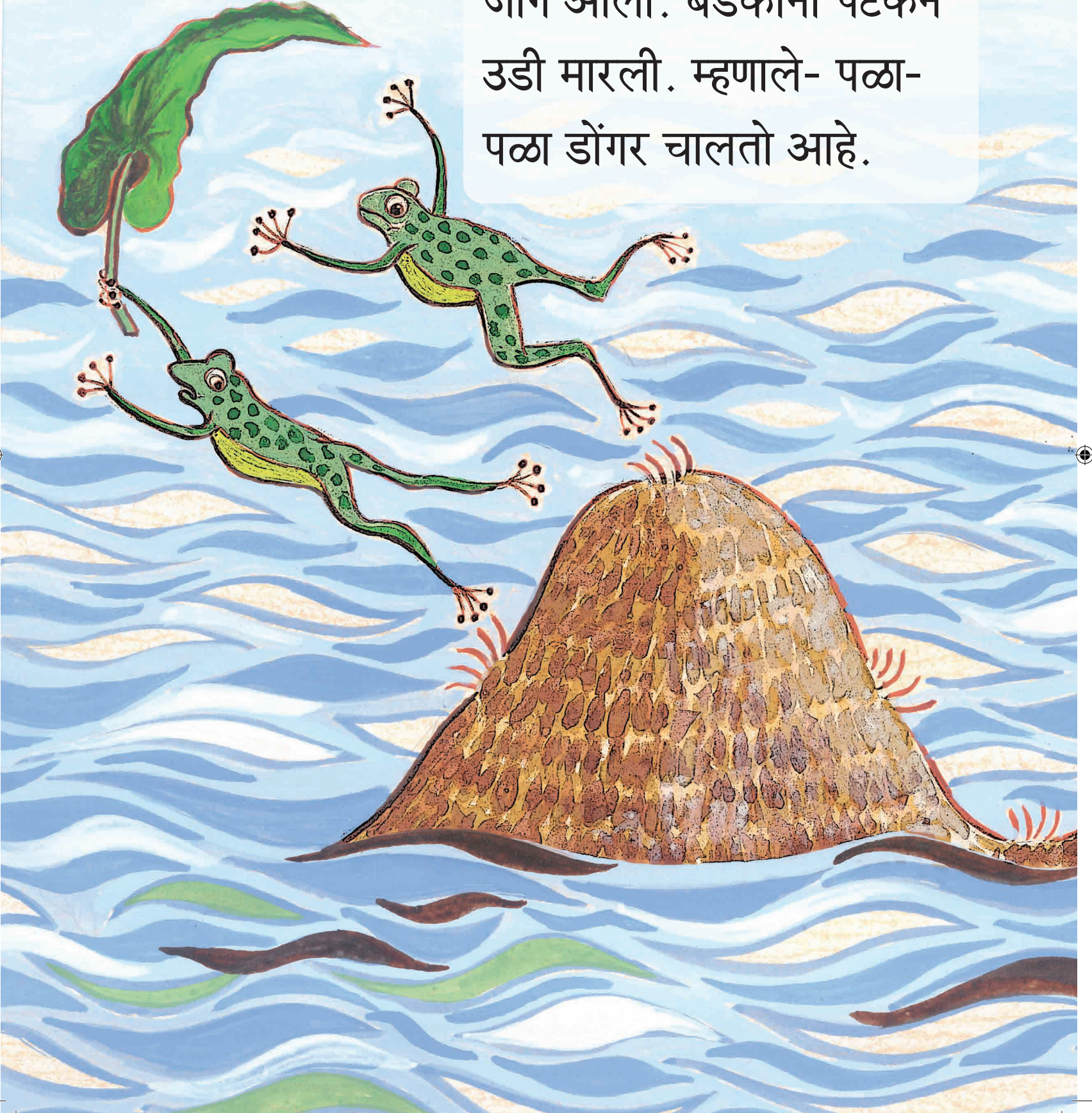
एक दिवस फारच उकडत
होते. उंट पाण्यात जावून
बसला. पण त्याची वाशीडे
बाहेर राहिली.

दोन बेडूक आले.
वाशीडांना पाहून
त्यांना ते डोंगर आहेत
असे वाटले.

संध्याकाळ झाली आणि उंटाला
जाग आली. बेडकांनी पटकन
उडी मारली. म्हणाले- पळा-
पळा डोंगर चालतो आहे.

उंट विचार करू
लागला, सगळे मला
डोंगर का म्हणत
असतील !

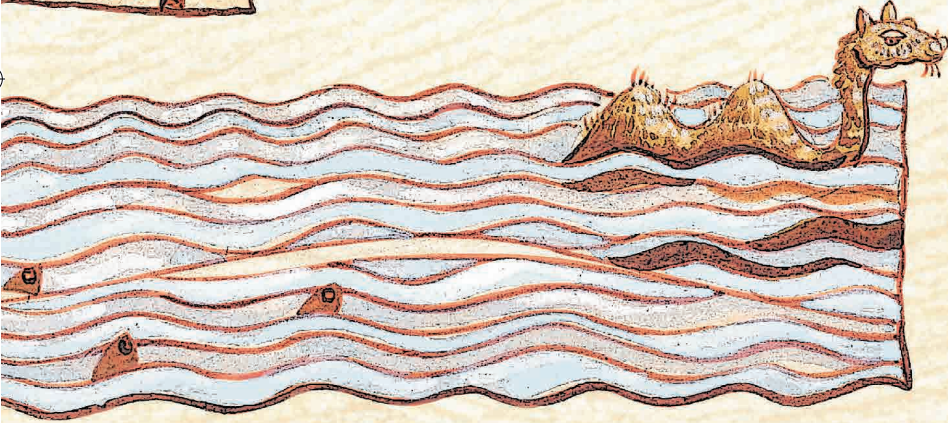

तो डोंगर शोधायला निघाला.

जंगल पार केले.

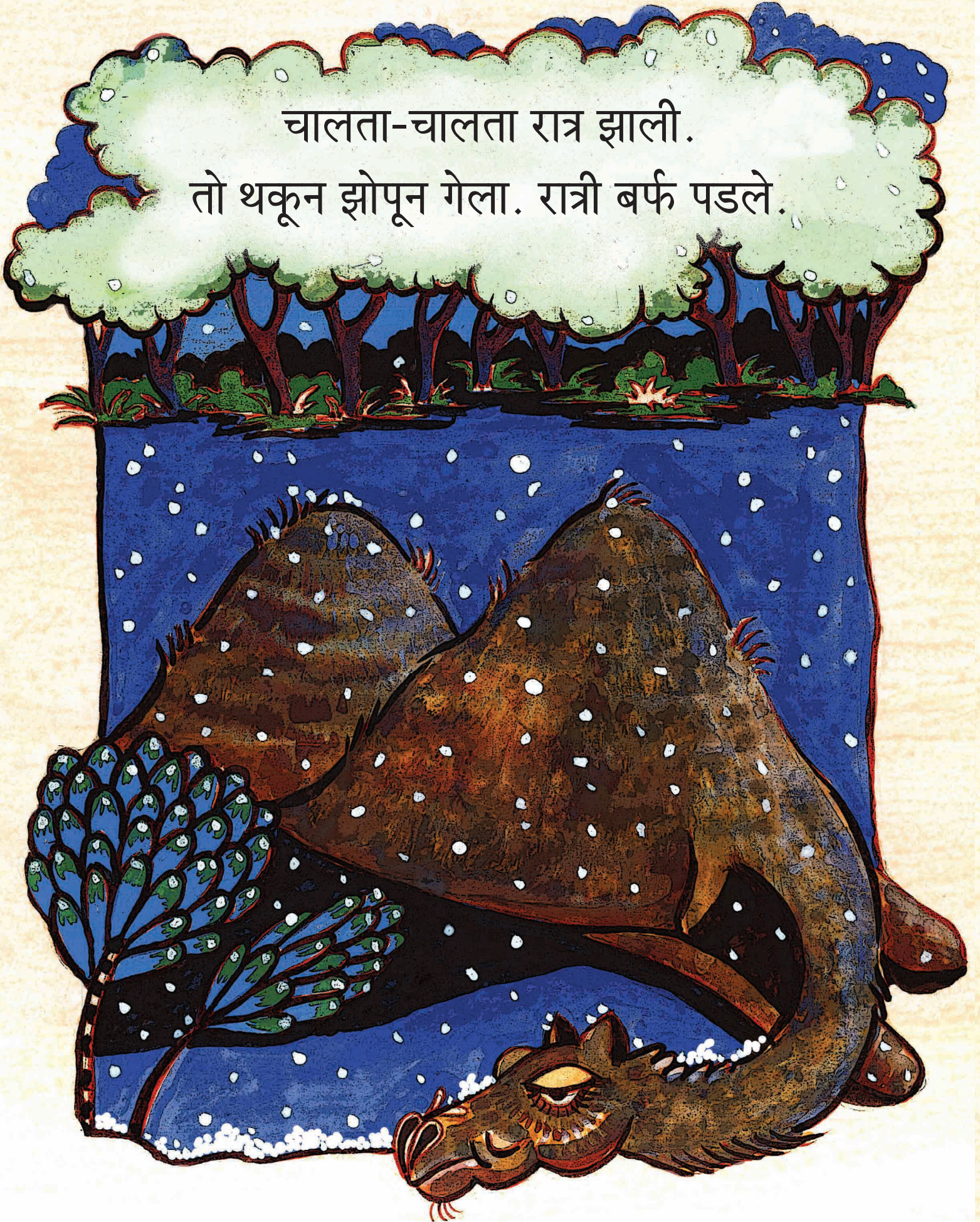
नदी पार केली.

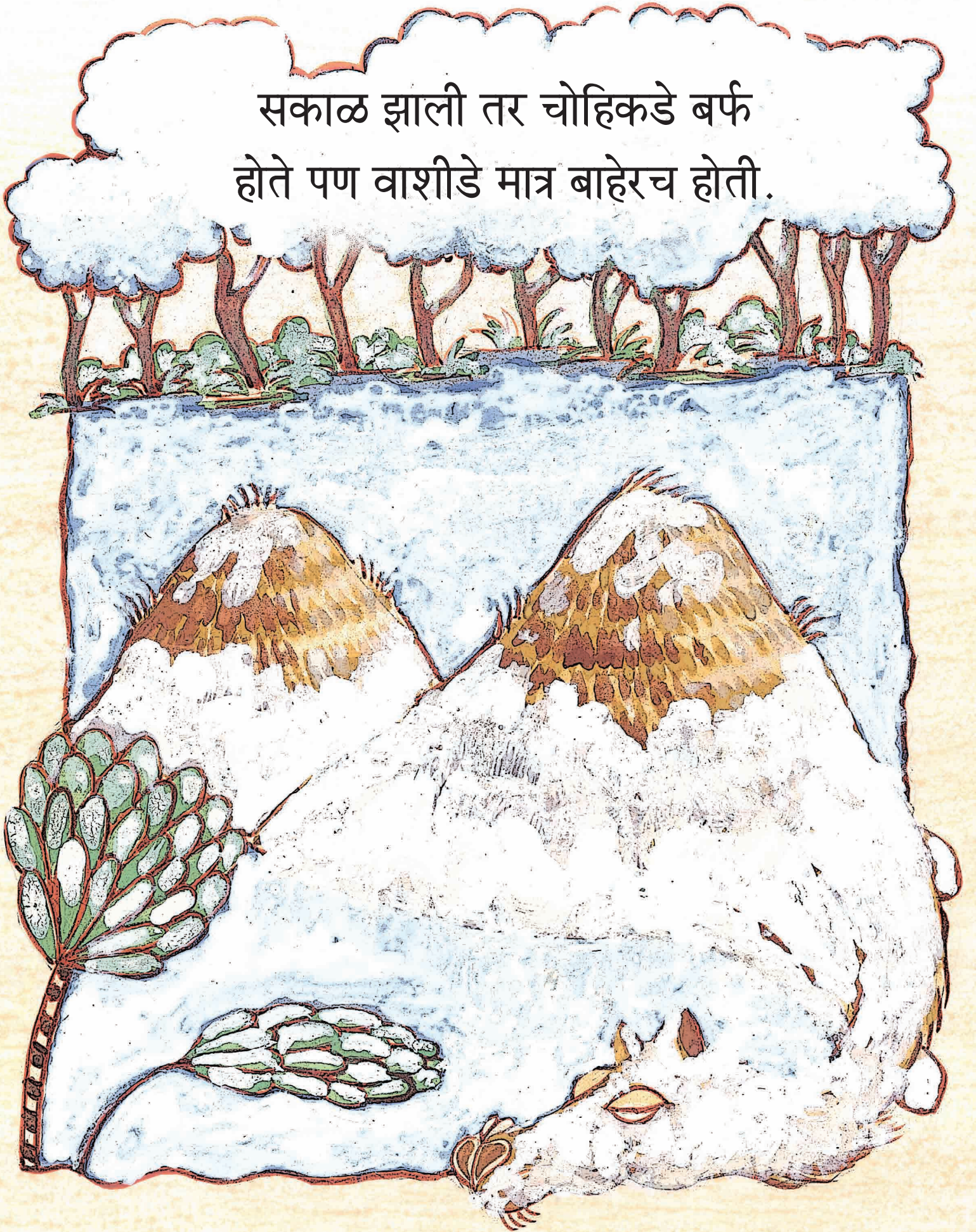
रस्त्यात त्याने मैदान पार केले.

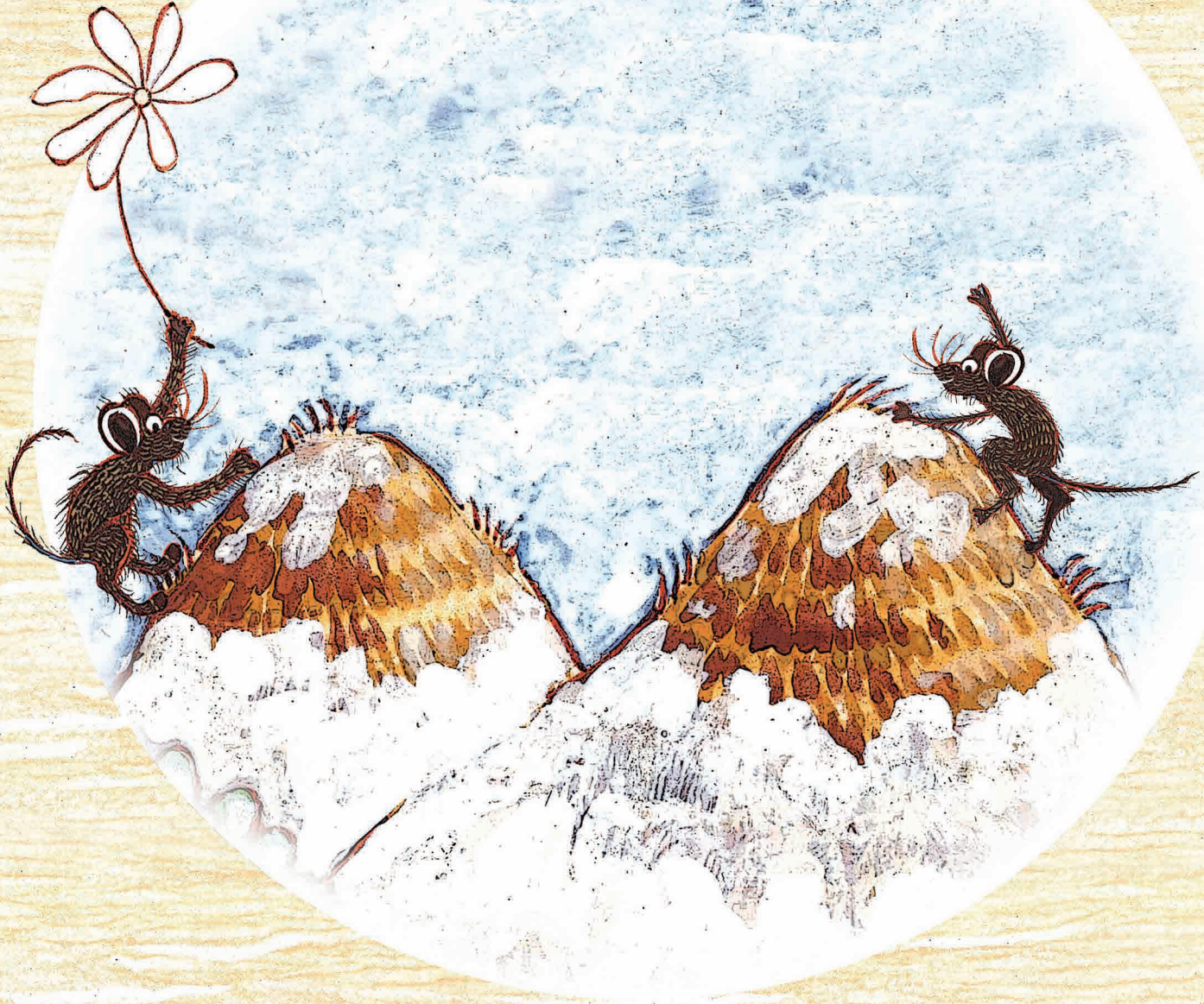

चालता-चालता रात्र झाली.
तो थकून झोपून गेला. रात्री बर्फ पडले.

सकाळ झाली तर चोहिकडे बर्फ
होते पण वाशीडे मात्र बाहेरच होती.

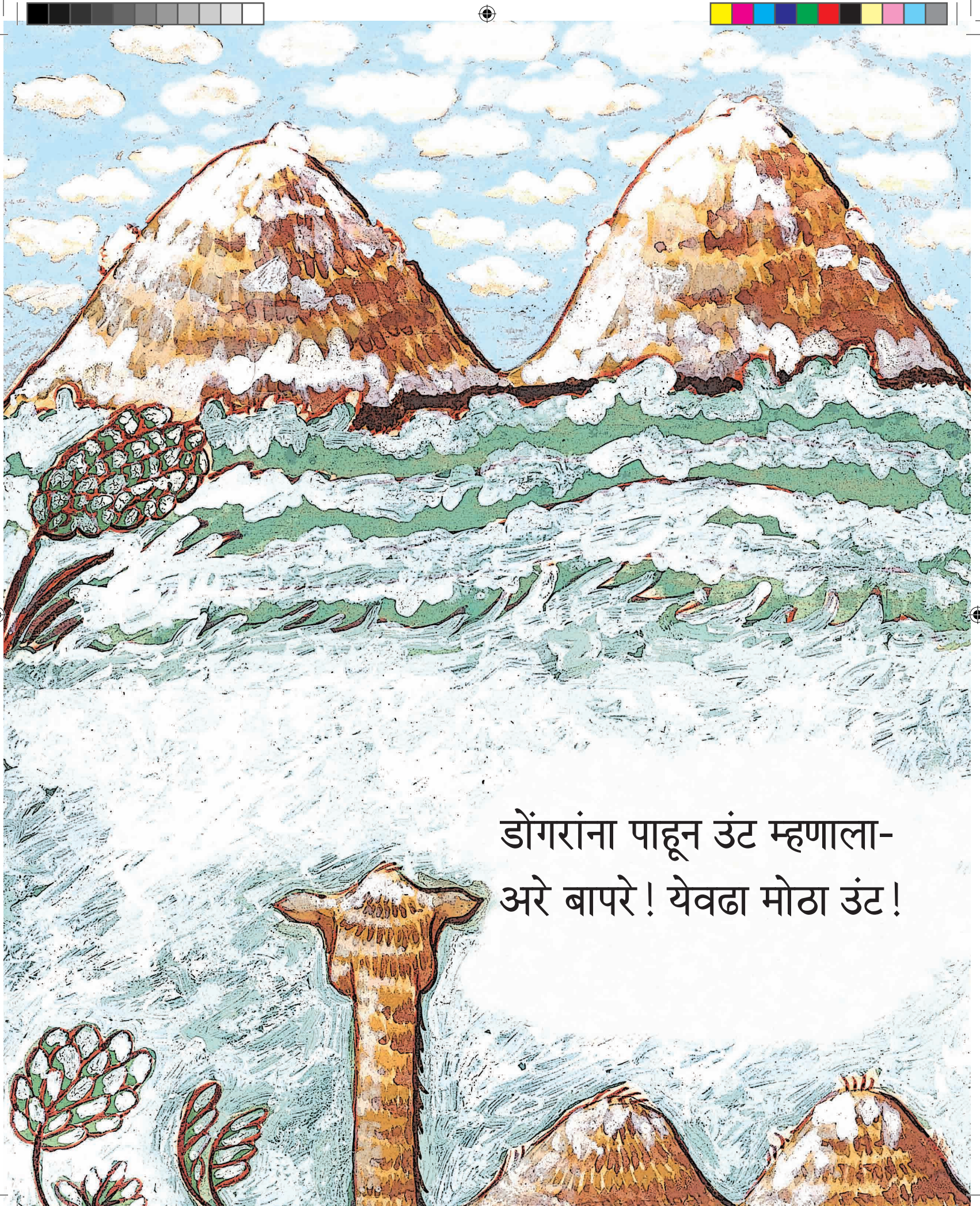

तिथे दोन उंदीर आले. वाशीडांना
पाहून त्यांना ते डोंगर आहेत
असे वाटले. त्यावरून चढायला-
उतरायला लागले.

उंटाला जाग आली.तो उठला. उंदरांनी
पटकन उडी मारली. म्हणाले- पळा-पळा
डोंगर चालतो आहे.

इतक्यात उंटाला समोरचे
डोंगर दिसले.

डोंगरांना पाहून उंट म्हणाला-
अरे बापरे ! येवढा मोठा उंट !